

Disse tre Eksempler har jeg kun fremdraget for at vise, hvor usikkert det hele er. Den højtærede Minister sagde, at det var absurde Tilfælde, jeg fremdrog. Jeg vil gerne spørge ærede Medlemmer, om der er noget absurd i de nu nævnte Tilfælde. De ere det daglig foregaaende her i København. Jeg hørte, at den højtærede Minister sagde, at Mester Jakel skulde blive behandlet med Omhu. Men hvorfra ved den højtærede Minister det? Det beror paa Politimyndighederne der, hvor Mester Jakel har sit faste eller ikke faste Ophold. For Resten har den ærede Minister ikke besvaret den Række af Spørgsmaal, jeg rettede til ham, men det kan skyldes Tidens Knaphed og Tilliden til, at Lovforslaget vedtages, enten det kritiseres eller ikke kritiseres, eller selv om det med Rette kritiseres. Og hvad vil det sige, at man skal udføre Loven med Hensyn og Omhu? Man skal holde Lovens Ord, og det bliver den højtærede Minister ogsaa nødt til at lade Politiet gøre, for det vil ikke paa nogen Maade forse sig mod Loven, og Loven forlanger den Kontrol, jeg har fremhævet, som f. Eks., at naar der i en eller anden Krohave spilles af nogle Folk, medens der spises, skal Politiet afgøre, om det er tilfældigt besøgende, eller om Værten maaske engagerer den blinde Mand og Pigebarnet, der synger, til at komme om Søndagen for at spille og synge. Hvis det sidste er Tilfældet, skal der betales.

Jeg skal i øvrigt kun sige, at hvad de Underændringsforslag angaar, der ere stillede, vil jeg tilraade hverken at stemme for eller imod disse. Hvad selve Hovedændringsforslaget angaar, vil jeg tilraade, at man stemmer imod det. Jeg tror ikke, at den højtærede Minister burde tale i Landstinget om de ubefæstede Sjæle, jeg kunde fange med mine Ord. Her er ingen ubefæstede Sjæle, alle ere vel befæstede og lade sig kun bøje af forstandige Argumenter. Den højtærede Minister havde ganske sikkert ingen Argumenter, han greb en gammel Vittighed af J. K. Lauridsen. Det er naturligt, naar man ikke selv kan hitte paa noget, man da laaner hos en udmærket afdød.

Finansministeren (N. Neergaard): Til det ærede Medlem, som sidst talte, skal jeg sige, at Spørgsmaalet om Professor Vilhelm Andersens Oplæsning løses, som jeg sagde, med stor Lethed, det er der ingen Tvivl om, det ordnes administra-

tivt med allerstørste Lethed. Hvis en Frifagelse, som det ærede Medlem talte om, er nødvendig, vil den kunne gives under saadanne Former, at den ikke i mindste Maade vil kunne genere Professoren eller hans Tilhørere.

Med Hensyn til Folkeforestillinger var det et meget daarligt Eksempel, som det ærede Medlem fremdrog. Det er et Tilfælde, hvor det kgl. Teater ikke konkurrerer med andre Teatre. Nej, her er et Tilfælde, hvor det kgl. Teater afholder Forestillinger i socialt eller Oplysningsøjemed, hvad man vil kalde det, som ikke kan siges at konkurrere med de øvrige Teatres Forestillinger. Der er intet som helst at sige til, at det kgl. Teater i dette Tilfælde afbødede en mulig ikke tilsigtet Virkning af dette Lovforslag ved at formindske Priserne til disse Folkeforestillinger.

Med Hensyn til Tivolis Musikrestauranter forstaar jeg ikke det ærede Medlem, thi det er givet, at de Tilfælde, hvor det er Udlejerne, der foranstalte Musik i Forbindelse med Beværtning, falde ganske naturligt ind under Lovens Bestemmelser, saaledes som det udtrykkeligt staar der; men hvor det derimod er Tivoli selv, der foranstalter Musikken i Koncertsalen eller ved Harmoniorkestret, falder det ikke ind under Afgiften her, som det ogsaa tydeligt fremgaar af selve Forslaget.

Brandes: Hvad det sidste angaar, tror jeg ikke, at den ærede Minister fortolker Meningen af sin egen Lov rigtig angaaende Tivoli. Men jeg vil saa kun sige, at der er den største Uretfærdighed deri, at der rundt omkring i København er mange Beværtninger og Haver o. s. v., hvor der er Musik, og der skal der betales Afgift af Musikken, medens Tivoli skal være fri.

Hvad det kgl. Teaters Folkeforestillinger angaar, mener jeg, at den højtærede Minister tager fejl, naar han tror, at de ikke konkurrere med de private Teatre. Akkurat paa samme Tid og paa samme Vis som det kgl. Teater afholder Folkeforestillinger, afholde de andre Teatre her i Byen Forestillinger til nedsat Pris, til hvilke de søge at drage ubemidlede hen, Folk, der om Søndagen have fri om Eftermiddagen.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.